

przedstawia nowy film twórcy
„Najszczęśliwszej dziewczyny na świecie”

Wszyscy w naszej rodzinie

Reżyseria Radu Jude
Rumunia/Holandia, 107 min.

Mroczna strona rodzinnej sielanki

W KINACH OD 5 KWIETNIA 2013

DYSTRYBUCJA

AURORA FILMS S.C.

ul. Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa

tel: + 48 22 405 41 46

Dystrybucja: **Anna Dziewulska** e-mail: dystrybucja@gingercore.pl

PR & MARKETING

METEORA FILMS sp. z o.o.

Adres korespondencyjny: Aurora Films S.C., ul. Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa

Media & PR – **Małgorzata Borychowska** e-mail: malgosia@meteorafilms.pl tel. + 48 696 485 303

Marketing – **Katarzyna Kobylińska** e-mail: kasia@meteorafilms.pl tel. + 48 600 051 516

AURORA FILMS S.C.

przedstawia produkcję **HiFilm** we współpracy z **Circe Films** i **Abis Studio**

Wszyscy w naszej rodzinie

Tytuł oryginalny: Toată lumea din familia noastră

Tytuł angielski: Everybody in our family

Twórcy filmu m.in.:

Reżyseria Radu Jude

Scenariusz Radu Jude, Corina Sabău

Produkcja Ada Solomon

Zdjęcia Andrei Butică

Dźwięk Dana Bunescu, Simone Galavazi

Montaż Cătălin F. Cristuțiu

Kierownik produkcji Elsje de Bruijn

Występują:

Șerban Pavlu **Marius**

Sofia Nicolaescu **Sofia**

Mihaela Sîrbu **Otilia**

Gabriel Spahiu **Aurel**

Tamara Buciuceanu-Botez **Coca**

Stela Popescu **matka Mariusa**

Alexandru Arșinel **ojciec Mariusa**

Nagrody / festiwale:

2012 – 18. MFF w Sarajewie – **konkurs** na najlepszy film fabularny

2012 – MFF w Odessie – **konkurs międzynarodowy**

2012 – 20. Międzynarodowy Festiwal Filmowy **Art Film Fest** w Słowacji (Trenčianske Teplice/Trencin) – **konkurs międzynarodowy: Niebieski Anioł** dla najlepszego reżysera (Radu Jude) „za autentyczne przedstawienie kryzysu rodziny, płynnie przechodzące od komedii przez tragedię do absurdu, dotyczące problemów zrozumiałych w kraju i za granicą”, **Niebieski Anioł** dla najlepszego aktora (Șerban Pavlu)

2012 – 11. MFF Transylwania w Rumunii, sekcja **Romanian Days** – **nagroda dla najlepszego filmu sekcji**

2012 – 62. MFF w Berlinie, sekcja **Forum**

2012 – 18. Festiwal Filmowy i Artystyczny **Lato Filmów** w Warszawie

2012 – 8. MFF B-est w Bukareszcie - **nagroda publiczności, najlepszy reżyser**

2012 – Międzynarodowy Festiwal Kina Niezależnego IndieLisboa (Portugalia) - **konkurs**

2012 – 14. Międzynarodowy Festiwal Kina Niezależnego BAFICI w Buenos Aires, sekcja **Family Album**

Skrócony opis filmu:

Mariusz jest rozwodnikiem po trzydziestce. Małżeństwo mu się, co prawda, nie udało, ale ma z niego pięcioletnią córeczkę Sofię, którą bardzo kocha. Na co dzień dziewczynka mieszka z matką, co strasznie frustruje Mariusza. Pewnego dnia przyjeżdża po Sofię, by jak co roku zabrać ją na wspólne wakacje. Okazuje się jednak, że nic nie idzie po jego myśli. W potulnym dotąd Mariusie coś pęka. Wkrótce cała rodzina zostaje wplątana w pełną humoru, przemocy, policyjnych interwencji i miłosnych wyznań walkę.

Radu Jude w swojej nowej czarnej komedii z humorem opowiada o mrocznych stronach życia rodzinnego. Jego film uosabia najlepsze cechy nowoczesnego rumuńskiego kina i był odkryciem sekcji **Forum** na tegorocznym Berlinale.

Kadr z filmu „Wszyscy w naszej rodzinie”

Reżyser Radu Jude o „Wszyscy w naszej rodzinie”:

O temacie filmu:

Film „Wszyscy w naszej rodzinie” oferuje humorystyczne ujęcie smutnej historii: ojciec i córka planują niebiańskie wakacje, ale oboje są więźniami piekielnych relacji rodzinnych. Można by nawet powiedzieć, że u podstaw myślenia naszych bohaterów leży słynny cytat z Sartre'a „Piekło to inni”. Niezdolność do wzięcia życia w swoje ręce, brak odpowiedzialności

za własne działania, ślepotą na podstawową życiową niesprawiedliwość - wszystko to są postawy charakteryzujące głównych bohaterów filmu. Dlatego myślę, że mój film przede wszystkim okazuje się metaforą konfliktu. Sposób, w jaki byli mąż i żona walczą o dziecko, jest wyrazem tego samego mechanizmu, który leży u podstaw wszystkich konfliktów: osobistych, zawodowych, społecznych, politycznych i nawet militarnych. W pewnym sensie nasz film to film wojenny: mieszkanie staje się prawdziwym polem bitwy, gdzie całe domowe piekło wychodzi na światło dzienne.

O Mariusie:

Jeśli Marius istniałby w rzeczywistości, na pewno nie byłby moim przyjacielem.

O roli języka w filmie:

„Wszyscy w naszej rodzinie” to film, który opiera się głównie na słowach, zawiera wiele charakterystycznych żartów i gier słownych - język naprawdę „mówi” w filmie. Zarówno ja, jak i Corina Sabău oraz aktorzy zawsze szukaliśmy najwłaściwszych słów, których moglibyśmy użyć w dialogach. Chciałem bardzo dokładnie oddać styl wypowiadania się we współczesnej Rumunii, a przy okazji wykorzystać słowa w taki sposób, by pomogły zrozumieć bohaterów, a przy tym zakłócić komunikację między nimi. Język rumuński często brzmi okropnie śmiesznie, a tropienie śmieszności jest jednym z tematów filmu. Oczywiście, to wszystko gubi się w tłumaczeniu, tym bardziej jeśli trzeba dostosować napisy do wymogów języka angielskiego i dość mocno skrócić. W przeciwnym razie byłyby zbyt długie. Ale staraliśmy się w tłumaczeniu oddać nasz zamysł i uczynić film zrozumiałym dla każdego.

O ulubionej scenie w filmie:

Nie mam ulubionej sekwencji i nie ufam filmom, w których są sceny genialne i złe. Myślę, że wszystkie powinny być równie ważne, w przeciwnym razie nie ma powodu, żeby znalazły się w filmie, nawet jeśli są nadzwyczajne.

Prasa o filmie:

Napięcie między postaciami jest tak wielkie, że tylko śmiech może je rozładować.

„Variety”

Arcydzieło czarnej komedii i suspense w reżyserii Radu Jude zawiera najlepsze cechy współczesnej kinematografii rumuńskiej. Stopniujący napięcie aż do granic wytrzymałości, doskonale nakręcony, wypełniony wciągającymi długimi ujęciami oraz naturalistyczną grą aktorów, **trzeci film Jude portretuje rozpad więzi rodzinnych z nieustępliwą odkrywczością**. Nawet wtedy, gdy jest czarująco szczery i smutny, nadal **utrzymuje w widzu zwiększone poczucie wesołości**.

Eric Kohn, „Indiewire”

Ciekawy punkt widzenia, autentyczne emocje oraz ładnie zdefiniowane portrety postaci. Radu Jude z pewnością wie, jak radzić sobie z aktorami i manipulować sytuacją żeglując od względnego spokoju po najgorszą burzę. Jego bohaterowie są prawdziwi nawet kiedy wpadają w szal. **Wszyscy aktorzy**, na czele z doskonałym Șerbanem Pavlu, **wykonują świetną robotę**, grając swoje role, jakby byli do nich stworzeni.

Dan Fainaru, „Screen Daily”

Mała Sofia Nicolaescu w zadziwiająco świeżym i naturalnym debiucie ekranowym jest bardzo realistyczna i wiarygodna - ta sześciolatka jest jednym z najbardziej uroczych dziecięcych wykonawców w europejskim kinie.

Neil Young, „Hollywood Reporter”

Cały film **balansuje na granicy śmiechu i płaczu**, z tragizmu sytuacji ludzi po przejściach, którzy nie potrafią się już porozumieć (dla dobra dziecka), rodzi się nienawiść i walka o prawa do niego.

A. Kiedrzyńska, 18. Lato Filmów

W filmie „Wszyscy w naszej rodzinie” rumuński reżyser **Radu Jude po raz kolejny wyrusza w głąb rodzinnego kryzysu**. Twórca pamiętnej „Najszczęśliwszej dziewczyny na świecie” tym razem głównym bohaterem swojego filmu uczynił Mariusa, ojca, który nie może sobie dać rady ani z córką, ani z byłą żoną, ani z jej kochankiem. Jadąc do ich domu (...) trafia w sam środek piekła, które jego obecność jeszcze podgrzewa. **Bohaterowie filmu Radu Jude nie potrafią ze sobą normalnie rozmawiać**. Potrafią na siebie wyłącznie krzyczeć, obrzucać się pretensjami, wypominać sobie dawne błędy i rozdrapywać rany. Z czasem stają się w tym coraz bardziej groteskowi, karykaturalni, sam film zaś – z dramatu przeistacza się w gorzką,

czarną komedię. (...) **świetnie uchwycony nerw współczesnej rodziny** wciąż mocno tkwi pośród umiejętności rumuńskiego reżysera.

**Urszula Lipińska: Rodzina na zakręcie,
18. Lato Filmów, portalfilmowy.pl**

Rozmowa z Radu Jude:

Skąd wzięłeś pomysł na ten film? Jak bardzo osobista jest ta historia?

Najgłębsza motywacja, z powodu której robisz tę czy inną rzecz, pozostaje zawsze ukryta nawet przed własnym sumieniem i tylko bardzo sprytny psychoanalityk mógłby poprawnie ją zidentyfikować... Zrobiłem krótki film „Alexandra” na ten sam temat i czułem konieczność dalszego odkrywania sytuacji tego typu. Może to również mieć coś wspólnego z pewnymi osobistymi okolicznościami... W każdym razie jasne jest, że interakcja między członkami rodziny, w której nie dzieje się najlepiej, oferuje wspaniałe tło dla zrozumienia czegoś na temat tworzywa, z którego są zbudowani ludzie. Jest coś, co mówi jeden z bohaterów Czechowa, a co mnie prześladowa: „naturalny stan człowieka to być śmiesznym”. Naprawdę myślę, że mój film idzie śladami tego zdania... Byłem bardzo ciekaw ilości śmieszności występującej w dramacie rodzinnym i vice versa. A fakt, że czytałem Czechowa długo po skończeniu filmu, nie zmienia sytuacji.

Czy napisałeś jakąś rolę dla konkretnego aktora? Czy może zdecydowałeś o wszystkim w trakcie procesu castingu?

Od samego początku chciałem pracować z Șerbanem Pavlu w roli Mariusa – jest bardzo dobrym i niezwykle skłonny do poświęceń aktorem. Na początku, biorąc pod uwagę, że postaci były takie same jak w „Alexandrze”, myślałem o kręceniu filmu z tymi samymi aktorami. Moim zamysłem była pewnego rodzaju kontynuacja, takie „rok później”. Ale bardzo dużo czasu zajęło nam zdobycie finansowania, a w międzyczasie dziewczynka, która tam zagrała – Alexandra Pascu, wyrosła i konieczna stała się jej wymiana. W związku z tym zdecydowałem się zmienić także innych aktorów, z wyjątkiem Șerbana, oczywiście. Pracowałem już przedtem z Gabrielem Spahiu (Aurel) i naprawdę go lubię; pomyślałem też, że byłoby ciekawie umieścić w filmie coś w rodzaju walki Dawida z Goliatem, w której Dawid naprawdę dostałby baty. A jeśli chodzi o Mihaelę Sîrbu (Otilia) chciałem z nią pracować, odkąd zacząłem kręcić filmy. Widziałem ją w sztukach Neila LaBute, ale dopiero teraz mieliśmy w końcu okazję pracować razem. Oprócz tego, że jest naprawdę wspaniałą aktorką, wniosła do filmu coś bardzo specjalnego: ona ma... nazwijmy to „wyzwolony” wygląd. Kilka osób, które przeczytały scenariusz, wzięło bohaterów za niepiśmiennych obiboków – mówiąc, że

intelektualiści zawsze są pełni wdzięku, bez względu na wszystko - ale byli w błędzie i w filmie postanowiłem im to udowodnić.

Wracając do castingu... jak trudne - albo proste - było znalezienie Sofii? I jak trudno - czy też łatwo - ci się z nią pracowało?

Wszystko odbyło się raczej standardowo: przesłuchałem około 1000 małych dziewczynek – widziałem je podczas sesji castingowych, przeszukałem przedszkola... Sofia została zaproszona na przesłuchanie przez Mirelę Jugu, która знаła jej rodziców - dwoje cudownych ludzi, naprawdę inteligentnych i otwartych, a do tego miłośników filmu... Mirela zasługuje na wszelkie nagrody za odkrycie Sofii. Więc... widziałem Sofię kilka razy i powolutku podjąłem decyzję, żeby zaprosić do filmu właśnie ją - co nie znaczy, że nie bałem się jej wieku i delikatności. Ale praca z nią była, ogólnie rzecz biorąc, podobna do pracy z innymi profesjonalnymi aktorami. Nauczyła się swoich kwestii na pamięć - wiedziała nawet, co inni mieli do powiedzenia - i, ku „zachwytowi” rodziny, zaczęła przemycać pewne „chropowate” kwestie z filmu do domu... Miała również kilka mądrych pomysłów, które zatrzymaliśmy w ostatecznej wersji filmu.

„Wszyscy w naszej rodzinie” to niepokojący film... To częściowo egzorcyzm, częściowo satyra; to film, na którym ludzie mogą się śmiać, aż zaczną płakać, ale wcale nie będą pewni, czy płaczą właśnie dlatego, że już zbyt długo się śmiali. To również film, który powinien jakoś wstrząsnąć rumuńskim kinem (i niekoniecznie z powodu pokazanej na ekranie przemocy) i przywrócić debatę o tym, co znaczą pojęcia takie jak: „rodzina”, „honor”, „tchórzostwo”, „przemoc”, „niezależność” i „dyskrecja”. Co chcesz osiągnąć tym filmem? Jakie są twoje oczekiwania? I jak myślisz – czego będą oczekiwać widzowie?

Miałem ochotę nakręcić ten film, ponieważ jest to historia, którą sam chciałbym zobaczyć na ekranie. Mam nadzieję, że inni też będą chcieli ją zobaczyć. Chciałem też zrobić film, w którym postaci ciągle mówią, a ich słowa nie mają na celu jedynie popychania historii do przodu, ale istnieją same w sobie, jako filmowe obiekty. Nie wierzę w banał, który stwierdza, że prawdziwy film może się obyć bez słów. Słowa mogą znaleźć swoje miejsce w obrazie i nie wszystkie rozmowy to fragmenty sfilmowanego teatru. Marcel Ophuls, Ozu, Piat, Rohmer i całe grono znakomitych filmowców udowadnia to lepiej ode mnie. I naprawdę chciałbym, żeby ludzie polubili mój film. Życzyłbym sobie tego... A jeśli to niemożliwe, pragnąłbym, żeby się spodobał przynajmniej tym, których cenię.

Widzowie różnią się od siebie. Istnieje ich wiele rodzajów. Na przykład myślę, że „Wszyscy w naszej rodzinie” przemówi do tych, których interesuje kino europejskie. Niestety, rozpocząłem dzień od przeglądania danych z box office’u i od razu zrobiłem się melancholijny. „Klasa”, „Antychryst”, „Gomora”, „Biała wstążka” - to filmy nakręcone przez znanych reżyserów, które stawiają czoło bardzo mocnym tematom... Wszystkie miały w Rumunii mniej

niż 10.000 widzów... Niektóre miały mniej niż 5,000... W konsekwencji, jeśli chciałbym mieć więcej widzów niż film Hanekego, zdobywca Złotej Palmy w Cannes, jestem arogancki? Czy po prostu skromny?

Biogramy:

Radu Jude – reżyser

Radu Jude ukończył Wydział Filmowy Wyższej Szkoły Mediów w Bukareszcie w 2003 roku. Doświadczenie reżyserskie zdobywał pracując jako asystent przy filmach fabularnych „Amen.” w reżyserii Costy Gavrasa, „Vacuums” w reżyserii Luke’a Creswella i Steve’a McNicholasa, „Furia” Radu Munteana oraz „Śmierć pana Lăzărescu” Cristiego Puiu. Następnie zaczął reżyserować własne filmy reklamowe oraz krótkometrażowe. Najbardziej znane z nich to „Lampa z czapczką” i „Alexandra”, które zdobyły wiele nagród na międzynarodowych festiwalach. Pierwszy film długometrażowy Radu Jude - „Najszczęśliwsza dziewczyna na świecie” z 2009 roku – wzbudził zachwyt wśród publiczności i krytyków, co znalazło odzwierciedlenie także w przyznanych mu nagrodach. Druga fabuła reżysera – „Wszyscy w naszej rodzinie” – miała swoją premierę w sekcji **Forum** tegorocznego Berlinale.

Wybrana filmografia Radu Jude: W rodzinie (2002), Długi dzień (2004), Rano (2007), Lampa z czapczką (2006), Alexandra (2007), Najszczęśliwsza dziewczyna na świecie (2009), Wszyscy w naszej rodzinie (2011), Film dla przyjaciół (2011).

LAMPA Z CZAPECZKĄ (Lampa cu căciulă)	NAJSZCZĘŚLIWSZA DZIEWCZYNA NA ŚWIECIE (Cea mai fericită fată din lume)
Stary telewizor z lampą dziś kojarzyć się może z oldskulowym gadżetem. Są jednak miejsca, gdzie jest on ciągle oknem na świat i jedyną rozrywką. Mały chłopiec z ubogiej rumuńskiej wioski jest w rozpacz: telewizor przestał działać, a wieczorem ma być wyświetlany film z Bruce’em Lee! Film – opowieść o podróży ojca i synka, którzy wiozą stary, zepsuty telewizor do miasta, gdzie działa jedyny punkt naprawy takiego sprzętu – urzekł widzów i jurorów na całym świecie.	Delia przyjeżdża z rodzicami do Bukaresztu po odbiór samochodu, który wygrała w konkursie organizowanym przez producenta napojów. Dziewczyna musi jeszcze tylko wystąpić w reklamówce. Wszystko idzie gładko do momentu, kiedy okazuje się, że Delia i jej rodzice mają odmienne poglądy na to, co zrobić z autem. A sponsor konkursu potrzebuje szczęśliwej zwyciężczyni z olśniewającym uśmiechem... Złośliwa satyra a zarazem psychologiczny portret społeczeństwa zepsutego i zniewolonego przez kapitalizm i konsumpcję.

Nagrody: – główna nagroda na Festiwalu Filmowym w Cottbus, 2006; – główna nagroda na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Bilbao, 2006; – główna nagroda dla najlepszego filmu krótkometrażowego na Festiwalu Kina Niezależnego „IndieLisboa”, 2007; – główna nagroda na Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Brukseli, 2007; – nagroda Srebrny Smok dla najlepszego filmu krótkometrażowego na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Krakowie, 2007; – główna nagroda na Festiwalu Filmowym „IMAGO”, Fundao, 2007.	Nagrody: – nagroda FIPRESCI na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Sofii, 2009; – nagroda FIPRESCI na Międzynarodowym Festiwalu Kina Niezależnego „IndieLisboa”, 2009; – nagroda za najlepszy scenariusz na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym B-est, Bukareszt, 2009; – nagroda CICAIE na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie, 2009.
--	---

Źródło: Rumuński Instytut Kultury

Aktorzy:

Șerban Pavlu – Marius

Șerban, który w filmie Radu Jude rozwinął swoją rolę, znaną z krótkometrażowej „Alexandry”, ukończył Wydział Aktorstwa na Państwowym Uniwersytecie Filmu i Teatru w Bukareszcie. Od piętnastu lat udaje mu się łączyć wielką miłość do sceny (jest członkiem jednego z najbardziej prestiżowych teatrów w Rumunii, LS Bulandra Theatre) z karierą filmową. Jego filmografia obejmuje zarówno główne, jak i drugoplanowe role.

Wybrana filmografia:

2011 – Wszyscy w naszej rodzinie, Niedźwiedź (reż. Dan Chișu), Ojciec Phantom (reż. Lucian Georgescu)

2009 – Najszczęśliwsza dziewczyna na świecie (reż. Radu Jude)

2008 – Cichy ślub (reż. Horatiu Mălăele)

2006 – Alexandra (kr., reż. Radu Jude)

2005 – Śmierć pana Lăzărescu (reż. Cristi Puiu)

2003 – Niki i Flo (reż. Lucian Pintilie)

2001 – Popołudnie kata (reż. Lucian Pintilie)

Mihaela Sîrbu – Otilia

Mihaela Sîrbu jest dyplomowaną germanistką, studiowała też na Wydziale Dramatu i Kinematografii oraz na Wydziale Aktorskim Uniwersytetu w Bukareszcie. Od zawsze interesuje się teatrem. Przez kilka lat pracowała w Teatrze Żydowskim i jako niezależna aktorka w teatrach w Rumunii, Szwajcarii i Niemczech. W 1996 roku założyła niezależną grupę **Teatrul fara Frontiere**, gdzie jest menedżerem i reżyserem. Dorobek

teatralny Mihaeli obejmuje ponad 20 sztuk. W filmie grała dotąd postacie drugoplanowe („Druga Irina”, reż. Andrei Gruzniczki i „Medal honoru”, reż. Călin Peter Netzer). Jej pierwszą główną rolą był występ w „Ojcu Phantomie” Luciana Georgescu. Sîrbu świetnie się czuje w roli pedagoga. Uczy w kilku szkołach teatralnych w Rumunii i Niemczech. Prowadzi też warsztaty improwizacji dla dzieci i ludzi biznesu. Każdego roku organizuje Letnią Szkołę Teatralną dla profesjonalnych aktorów. Oprócz tego tłumaczy na rumuński współczesne dramaty autorów niemieckich i amerykańskich.

Gabriel Spahiu – Aurel

Gabriel Spahiu jest absolwentem Wydziału Aktorstwa na Państwowym Uniwersytecie Filmu i Teatru w Bukareszcie i jedną z najbardziej rozpoznawalnych twarzy we współczesnym kinie rumuńskim. W ciągu dość krótkiej, ale bardzo solidnej kariery zagrał w ponad trzydziestu produkcjach krajowych i międzynarodowych.

Wybrana filmografia:

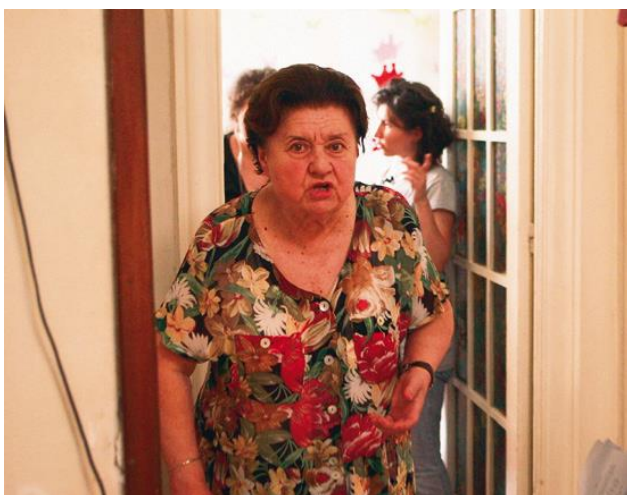
- 2011 – Sen Adalberta (reż. Gabriel Achim), Film dla przyjaciół (reż. Radu Jude)
- 2010 – Hello! Jak się masz? (reż. Alexandru Maftai), Medal honoru (reż. Călin Peter Netzer)
- 2009 – Keep Your Head Up (reż. Alessandro Angelini), Druga Irina (reż. Andrei Gruzniczki), Opowieści Złotego Wieku (reż. Constantin Popescu)
- 2006 – California Dreamin' (reż. Cristian Nemescu), Lampa z czapeczką (reż. Radu Jude)
- 2004 – Śmierć pana Lăzărescu (reż. Cristi Puiu)

Sofia Nicolaescu – Sofia

Sześćcioletnia Sofia Nicolaescu ma szczerość, słodycz i talent wymagane od przyszłej dziecięcej gwiazdy. Choć „Wszyscy w naszej rodzinie” to jej debiut filmowy, dziewczynka podbija serca publiczności od pierwszej chwili, kiedy pojawia się na ekranie. Sofia dotrzymuje kroku najbardziej doświadczonym rumuńskim aktorom. Została wybrana przez Radu Jude po gruntownym castingu przeprowadzonym wśród ponad 1000 dzieci.

Tamara Buciuceanu-Botez – Coca

Tamara Buciuceanu-Botez to w Rumunii prawdziwa legenda, ukochana przez publiczność niezależnie od wieku. Należy do złotej generacji rumuńskiego teatru i jest nazywana „królową komedii”. Mimo 60-letniej kariery filmowej, telewizyjnej i teatralnej wciąż cieszy się ogromną popularnością i nadal jest bardzo aktywna, szczególnie na scenie. „Wszyscy w naszej rodzinie” to jej powrót na wielki ekran, „Coca” to jej pierwsza duża rola w filmie od 20 lat.

Wybrana filmografia:

- 2011 – Wszyscy w naszej rodzinie
- 2008 – Cichy ślub (reż. Horatiu Mălăele)
- 1993 – Liceenii în Alerta (reż. Mircea Plângău)
- 1992 – Liceenii Rock 'n' Roll (reż. Nicolae Corjos)
- 1987 – Liceenii (reż. Nicolae Corjos)
- 1977 – Mama (zm. Elisabeta Bostan)
- 1964 – Titanic Waltz (zm. Paweł Calinescu)